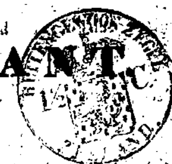
Dingsdag, 19 Junij 1838. **No. 73.**



VLISSINGSCHE COURANT.

[illegible]

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 18 *Juny*. De Directeur-Generaal voor de Marine heeft ter kennis van alle zeevarenden en daarbij belanghebbenden gebragt, dat de verlichting op den opstand, staande aan het strand bij Oostvoorne, en moetende dienen tot aanwijzing der passagie over de droogte van de Maas, ten gevolge eener bepaalde vernieuwing en verplaatsing, van af den 20 dezer, tot nadere aankondiging niet zal worden ontstoken.

— Heden wordt alhier de drie en twintigste verjaring van de zegepralende overwinning te Waterloo, op de gebruikelijke wijze, door het houden eener groote parade door het garnizoen, het spelen der klokken enz., plegtig gevierd.

— Naar men verneemt wordt de rang van paardenarts bij het leger gelijk gesteld aan dien van eersten Luitenant der Infanterie, en de rang van adjunct-paardenarts aan dien van tweeden Luitenant der Infanterie: weshalve de broeders der in voorschreven betrekking dienende of gediend hebbende personen op de bij de wet, betrekkelijk de Nationale Militie, toegekende vrijstellingen voor de broeders-dienst geene aanspraak kunnen maken.

— Gedurende het jaar 1837 is in Nederlandsch-Indie, ten behoeve van het Instituut voor Doofstommen te Groningen ontvangen de som van *f* 2371-34, en ten behoeve van het Instituut voor blinden te Amsterdam de som van *f* 2389-34.

— Men verneemt, dat behalve de Hoogleeraren *P. van Limburg Brouwer*, te Groningen, *J. Bake*, te Leiden, *Ph. W. van Heusde*, te Utrecht, en *D. J. van Lennep*, te Amsterdam, van wier benoeming tot honoraire leden van de Atheensche Maatschappij voor Oudheidkunde wij reeds vroeger kennis hebben gegeven, ook als zoodanig gelijktijdig zijn benoemd geworden de Hoogleeraren *C. A. den Tex*, te Amsterdam, en *J. Geel*, te Leiden.

— Door Z. M. is dezer dagen het plan der 175e Koninklijke Nederlandsche Loterij vastgesteld. Reeds vroeger is berigt, dat het getal loten voor die loterij met 500 zal worden vermeerderd.

— De Hollandsche Haringvloot bestaat dit jaar uit 122 schepen, als van Vlaardingen, cum anexis, 91; van Maassluis 15; van Enkhuizen 3; van de Rijp 6; van Amsterdam 7; benevens 7 jagers, waarvan 1 naar Hamburg bestemd is, en de overige naar onze havens zullen terugkeeren. De zeildag dier schepen is bepaald op den 15 dezer, ten einde tegen den 24 dezer, op de hoogte van Hitland, eenen aanvang te kunnen nemen met de uitoefening dier visscherij, welke als nationaal bedrijf, nog steeds de algemeene belangstelling verdient.

— In het *Journal de la Haye* van 14 dezer leest men: » Een brief uit Berlijn houdt de verzekering in, dat Z. K. H. de Russische Grootvorst-Troonsopvolger zijne keuze gevestigd heeft op de Prinses *Marie* van Wurtemberg, die alzoo eens Keizerin zal worden van dit groote rijk. Deze Vorstin is den 30 Oct. 1816 geboren; en hare zuster, de Prinses *Sophie*, den 17 Januarij 1818.

— Men verneemt dat er eene maatschappij is opgerigt door de Heeren *van Pethechem* uit 's Hage, *John Cockerill*, fabrikant te Luik *Suermondt*, muntmeester te Utrecht, en *L. du Portail*, oud-kweekeling der Polytechnische school, met oogmerk om in Holland in te voeren het galvaniseren der metalen volgens de manier van *Sorel*. De hoofdzetel dier maatschappij moet te Delft worden gevestigd.

ROTTERDAM, *den* 15 *Juny*. Woensdag ochtend, omstreeks 11 ure, is door het Voornsche Kanaal Zr. Ms. stoomschip *Phœnix*, onder bevel van den Kapitein-Luitenant ter zee *le Jeune*, te Hellevoetsluis gearriveerd, aan boord hebbende Z. Exc. den Baron *van der Cappellen*, extraordinaris ambassadeur van Z. M. den Koning bij de Koningin van Groot-Brittanje. Dewijl het stoomschip door het tij genoodzaakt was nog eenige uren aldaar te vertoeven, werd de commandant der zeemagt te Hellevoetsluis, de Kapitein ter zee *F. Jonker*, in de gelegenheid gesteld, vergezeld van den Onderdirecteur der Marine, benevens de Kapitein-Luitenants ter zee *Lans* en *van Franc*, hunne opwachting bij Z. Exc. te maken.

Circa één ure begaf Z. Exc. zich met zijn gevolg, en vergezeld van den commandant van genoemd stoomschip, den Kapitein-Luitenant *le Jeune*, naar het huis van den Heer Onderdirecteur der marine, den Kapitein-Luit. ter zee *Bronovo*, met wien Z. Exc., mede vergezeld van den Kommandant der zeemagt, met veel belangstelling 's Rijks werf, droogedokken en magazijnen heeft bezigtigd, waarna Z. Exc. zich aan boord begaf van Zr. Ms. wachtschip *de Amstel* en aan boord van Zr. Ms. stoomschip *de Cerberus*, onder bevel van den Kapitein-Luitenant ter zee *van Frank*; wordende Z Exc. aldaar bij zijne komst aan boord met het volk paraderende in het wand en op de raas ontvangen.

Ten vier ure stoomde *de Phœnix* uit de haven naar zee, en werd door de ter reede liggende kanonneerbooten, onder bevel van den Kapitein-Luitenant ter zee *Rietveld*, met zeventien schoten gesalueerd.

GOUDA, *den* 9 *Juny*. Op den 4 en 5 dezer maand werd alhier het geheel nieuw gebouwd School-lokaal voor de Burger- en Armen-kinderen der Israëlitische Gemeente plegtig ingewijd, hebbende deze plegtigheid op den eersten dag, voor zoo veel het Godsdienstige betreft, plaats gehad, onder doelmatige toespraak van den Wel-Eerwaarden Heer *Opper Rabijn*, Inspecteur, welke tot grondslag zijner rede had *Psalm* 128 vs. 1 tot 4, terwijl op den volgende dag de nieuw benoemde leermeester voor het maatschappelijk onderwijs, in tegenwoordigheid van gecommitteerden uit het Stedelijk Bestuur, de Plaatselijke Schoolkommissie, den districts School-Opziener, het Israëlitische Kerk- en Schoolbestuur, en verdere genoodigden, door den Heer President der Plaatselijke Schoolkommissien onder eene doeltreffende toespraak in zijne functiën werd bevestigd; zijnde voorts door den Voorzitter der Israëlitische School-Commissien, bij die gelegenheid een verslag van dien staat van de Israëlitische School alhier opengelegd; de genoemde plegtigheid werd op beide dagen door de ter school zijnde kinderen, van beider kunne, ten getale van 53 met gepaste, en wel uitgevoerde gezangen geopend en gesloten, en men heeft reden zich te verheugen over de daarstelling eener School-inrigting waaraan groote behoefte bestond, en waarvan men door de doelmatige opleiding en vorming der Israëlitische jeugd, hier ter stede, ook de beste en heilrijkste gevolgen durft verwachten.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 13 *Juny*. Voor eenige dagen is alhier in het bijzijn van een aantal geleerden eene proef genomen van de deugdelijkheid der uitvinding van de Heeren *de Witt* en *Davies*, om brandvrije huizen te bouwen. Het tot deze proef uitgekozen huis was, wat men in de kunsttermen eene schulp noemt. De balken en al het houtwerk waren bekleed met de brandvrij makende compositie. In sommige kamers bevond zich eenig huisraad, maar overigens waren dezelve zoodanig met krullen en andere vlamvattende stoffen gevuld, dat, indien men dezelve in een gewoon huis had in brand gestoken, al de spuiten van Londen onmagtig geweest zouden zijn om den brand te blusschen.

Omstreeks drie uren werd de eerste kamer in brand gestoken, het was de bovenkamer; dezelve brandde uit zonder hinder voor de verdere deelen van het huis. Nu werd de kamer daaronder aangestoken, en in gewone gevallen van toevallige branden zijn kamers zelden ten prooi aan zulk eene massa vlammen, als hier gedurende omtrent twintig minuten tegen de zoldering speelden. Het bekleedsel van het houtwerk bezweek ten laatste, door het uitzetten van eenige ijzeren hoepels, die men tusschen het latwerk had gebragt, om hetzelve te versterken en des te meer zekerheid aan te brengen, maar die het integendeel juist zijn geweest, die de proef hebben tegengewerkt. Het houtwerk zelf bleef evenwel ondoordringbaar voor de vlam en wederstond dezelve, zonder die naar de belendende kamer, hetzij boven, hetzij beneden, of ook op zijde, door te laten. Tot voltooijing van de proef werden nu ook de benedenkamers aangestoken, en nadat al de daarin verzamelde brandstoffen tot asch verbrand waren, bleven de muren, de vloeren en al het houtwerk bijna even onbeschadigd, alsof zij nimmer aan de werking van het vuur waren blootgesteld geweest. De uitvinders van het behoedmiddel hadden zulk een vast vertrouwen op het voldoende daarvan, dat zij tusschen de balken der vloeren pakjes buskruid hadden gelegd. Dat dit buskruid niet is ontploft, is wel het sterkste bewijs dat de uitvinding proefhoudend is.

— Volgens opgemaakte staten, beloopt de schade, gedurende de jaren 1836 en 1837, in deze hoofdstad door brand veroorzaakt, niet minder dan honderd vijf en dertig duizend negen en vijftig ponden sterling, en zulks nog niet uitzonderingen der twee zware branden, in de pakhuizen der Heeren *Fenning* en *Comp.*, en op Davids-werf, waarbij te zamen voor ruim vijfmaalhonderd en vijftigduizend ponden aan waarde van gebouwen en goederen door de vlammen vernield is.

— Een zeer onrustbarend verschijnsel is de ongewone hevigheid, waarmede thans in onderscheidene gedeelten van Engeland de kinderpokken uitgebroken zijn.

— Volgens verzekering van een der Engelsche nieuwsbladen heeft de bevolking van en rondom Canterbury genoegzaam gevochten om stukken te bekomen van den bebloeden kiel, welken *Courtenay* op den dag van zijnen dood heeft gedragen. Zijne haren, of zijn baard, zijn almede onder dweepzuchtigen en loutere nieuwsgierigen verkocht of verdeeld geworden; er zijn lieden, die dit haar in ringen doen zetten. Ook zijn twee groote eiken-boomen nabij de plek, waar die ongelukkige is gevallen, geheel en al van hunne schors beroofd.

— Eenige Miguelistische guerillas verontrusten de omstreken van Guarda en andere oorden der noordelijke provincien. Hun aanvoerder, een Spaansch monnik, don *Albeto Buello* genaamd, maakte niet zelden van zijne overeenkomst met den persoon van don *Miguel* gebruik, om zich bij de ligtgeloovige inwoners voor dien Pretendent zelven uit te geven. De nationale garde en eenige regementen caçadores hebben onlangs een beduidend verlies aan zijne benden toegebragt, en de gemaakte krijgsgevangenen op staanden voet te Sabugal laten doodschieten.

— In de berigten uit Noord-America leest men andermaal van het springen van den ketel eener stoomboot, de *Yazoo*, waardoor gelukkig slechts een persoon is omgekomen, en niemand der andere schepelingen zelfs eenig letsel bekomen heeft.

— Te Philadelphia heeft, in de eerste helft van Mei, een hevig oproer plaats gegrepen, gedurende hetwelk een gebouw, dat onlangs tot het houden van politieke en letterkundige voorlezingen geopend was, en den naam van Pennsylvania-hall droeg, door het gepeupel in brand gestoken en grootendeels vernield is.

— Eene jonge dame van Villeneuve-Saint-Georges ontving eenen heerlijken ruiker van eene onbekende oude vrouw, die niet zeggen wilde van waar die schoone bloemen kwamen. De dame maakte eenige zwarigheid, doch gaf eindelijk toe aan de verzoeking, en reeds had zij de heerlijke rozen aan haren neus gebragt toen daarop eene vreesselijke ontploffing volgde en de vrouw in haar bloed badende op den grond nederviel. In den ruiker schijnt een helsch werktuig verborgen te zijn geweest.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 13 *Juny.* De kwestie wegens Limburg, hoe dreigend zij ook voor Belgie zijn moge, schijnt evenwel nog gedurende verscheiden maanden stationair te moeten blijven. Men wil weten, dat de Keizer van Rusland, tijdens zijn verblijf te Berlijn, gezamentlijk met den Koning van Pruissen, tot het besluit is gekomen, dat men zich strikt zoude houden aan het tractaat der 24 artikelen en Belgie sommeren daaraan toe te treden. In dezen geest gestelde instructien zijn aan de te Londen vereenigde vertegenwoordigers der Noordsche Mogendheden toegezonden, doch de conferentien zullen niet worden hervat dan na den afloop der krooningsfeestelijkheden. (*O. C.*)

— Een zeer bekend Parijsch kunsthandelaar, de Heer *Cousin*, had bij de veiling der nalatenschap des Hertogs *van Maille*, voor 59 francs eene schilderij gekocht, voorstellende den *H. Johannes* in de woestijn. Toen hij dezelve schoonmaakte bevond hij spoedig dat het een der schoonste *Raphaels* was, en na dat hij dezelve volkomen hersteld had, ontdekte hij ook de letters M.R. (*Musée Royal*) alsmede de woorden *donné par le roi.* De Heer *Cousin* die niet vermoeden kon dat de Hertog *van Maille* op eene niet regtmatige wijze bezitter der schilderij geworden was, maakte van zijnen kostbare vond geen geheim, en hij stond bereids op het punt den door hem vastgestelden prijs van honderd duizend francs te erlangen toen de civiele lijst, door een proces, aan zijne schoone droomen een einde maakte. Men had namelijk nagespoord en ontdekt, dat dit schilderstuk in 1821 aan den Hertog *van Maille* door het Koninklijke museum slechts geleend was geworden, en de civiele lijst vorderde thans daarom teruggave. Het vonnis der regtbank was dat de schilderij aan het museum zal worden terug gegeven, en dat de erfgenamen des Hertogs *van Maille* de proceskosten dragen en buitendien den Heer *Cousin* de koopsom à 59 Fr. benevens de kosten van herstelling terug betalen zullen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 12 *Juny.* De Silesische Courant meldt uit het Bad Grafenburg het instorten van een huis, waardoor twintig menschen den dood vonden of zwaar gekwetst werden. Onder laatstgenoemden telt men de Prinses *Esterhazy.* Volgens andere berigten was het huis nog onbewoond en hadden slechts enkele arbeidslieden letsel bekomen.

— Op Pinksterdag is in het bosch tusschen Zwingenburg en Balkhausen eene ontzettende misdaad gepleegd. Een meisje uit laatstgenoemd dorp, dat hare ouders bezoeken wilde, werd door 2 wild uitziende kerels overvallen, op de hoonendste wijze behandeld, van alles beroofd, spier naakt uitgekleed en in dien toestand aan den stam eens booms gebonden, waar zij tot den anderen dag bleef, en, na 20 uren in dien vreesselijken staat verkeerd te hebben, door eenen onbekenden, dien men voor een der roovers houdt, eindelijk bevrijd werdt. Het meisje verhaalt dat een der booswichten eenen bijzonderen moordlust aan den dag had gelegd, doch door den anderen was terug gehouden. De justitie doet ijverige nasporingen, die tot nog toe echter vruchteloos gebleven zijn.

Mengelingen.

DE DAGBLADSCHRIJVERS.

(*Vervolg en Slot van onze Vorige.*)

Een groot bezwaar tegen de gepaste ontwikkeling van de journalistiek hier te lande bestaat daarin, dat de dagbladschrijver aan openlijke aanrandingen blootgesteld is. Dat men hem in een ander artikel — deze vrijheid zij aan ieder gegund — beantwoorde bestrijde, niet is billijker; maar hem mondeling ter verantwoording te roepen, zijne gevoelens, hoe bescheiden, hoe welmeenend voorgedragen, belasteren, is onedel, onbetamelijk, verkondigt van zelf de ondeugdelijkheid der voorgestane zaak. De schrandere en fijngevoelige *van Effen*, die, aan den eenen kant, alles behalve een voorstander van het laf zoo genaamd *politiseren* was, doch tevens, als regt Nederlander, eene bezadigde, met redenen omkleede beoordeeling van de aangelegenheden van staat prees, zegt in een zijner vertoogen uitdrukkelijk, dat het aanvallen van personen, waar het zaken geldt, terstond zwakheid verraadt, en overtuigd, dat men de feiten niet wederleggen kan.

Niemand, althans geen welopgevoed man, zal een ander wegens zijne bezigheden of gevoelens ter rede stellen; maar jegens den dagbladschrijver schijnt dit geoorloofd. En ongelukkiglijk wordt dit bezwaar drukkender, naar mate deze door zijne taal, door zijnen scherpen betoogtrant, door den rijkdom van gedachten, of anderzins uitmuntend, dien ten gevolge spoedig als schrijver herkend wordt.

Stijl en man zijn één, is een algemeen bekend en waarachtig gezegde. Hoe wil men, dat stijl en schrijver van elkander afgescheiden worden? Als men nagaat, dat een schrijver van slechts eenige verdienste steeds tracht de eigenaardigheid van zijnen geest weder te geven, zijne denkbeelden juist en duidelijk mede te deelen, dan moeten deze hemzelven weder voorstellen, als een welgetroffen portret zijn gelaat. Ware het ook doenlijk, zulk een schrijver zal zich nimmer verwaardigen iets in *slechtere* taal te schrijven of die van een *ander* na te bootsen. Dit is *moreel* onmogelijk, gelijk het eene *physieke* onmogelijkheid is zich van een schooner handschrift dan het gewone te bedienen.

Van waar echter de veroordeelen, die hier te lande nog eenigzins tegen de dagbladschrijvers bestaan? Het antwoord op deze vraag is niet verre te zoeken. Het misbruik, hetwelk hier en daar van de dagbladen gemaakt is, maar hetwelk er vooral van gemaakt is tot bewerking van den Belgischen opstand, waarvan wij de gevolgen ondervinden, is daarvan grootendeels de oorzaak. Daaruit is bij velen zekere heimelijke of geopenbaarde vrees voortgevloeid tegen al wat toetsing van algemeene belangen is, tegen alle gebruik van dagbladen als middel van overreding. Doch is die oorzaak, is het gevolg daarvan gegrond? Omdat eenige Belgen en Franschen een heilig regt verroekeloozen, is dit genoeg, om hen, die zich hiervan bedienen, te lasteren, onbillijk te weerstreven, hun dat kostbaar regt te betwisten? Eveneens is het gegaan met de vrijgevige begrippen. Omdat de Belgen waarachtige mildheid in het staatkundige onwaardig waren, verloochende men die grootelijks in Nederland, dat er zich altijd op verhoovaardigd had, dat zich zelf moest verloochenen, wilde het er zich niet langer op verhoovaardigen. Niet dat wij willen, dat men zich aan een stelsel klemme; niet dat wij eene zekere mate van terugwerking, door den invloed van staatsschokken geboren, niet allezins verschoonbaar keuren; maar in volslagen ongelijkzelvigheid, in verguizing van hetgeen men vroeger, op billijke gronden, vergood heeft, omdat anderen het misbruikt hebben, mag het niet ontaarden. Eveneens is het met de dagbladen gesteld.

Maar druischt onze staatsregeling, druischen onze wetten, herkomsten, de handelingen onzer bewindslieden, de lessen onzer groote schrijvers, aan tegen het gebruik van het regt, waarover wij spreken? Het tegendeel is waar. De grondwet heiligt het; de wetten staan eene bescheidene toetsing van 's lands belangen toe; menige regterlijke uitspraak, op staatsregeling en wetten berustende, heeft dit gehandhaafd; de geest der Nederlanderen eischt gepaste middelen, om deszelfs meeningen naar buiten kenbaar te maken; eene openbare behandeling van zaken, waarbij allen belang hebben, is sints lang in het wezen van het volkskarakter ingedrongen; onze bewindslieden hebben daarvan in verschillende tijden in onderscheidende omstandigheden, zelven gebruik gemaakt; gerustelijk mogen wij aannemen, dat velen leden onzer eigene vertegenwoordiging, ook van den beginne der weder grondvesting van onzen onafhankelijkheid, in verschillenden zin, invloed op onze dagbladen hebben uitgeoefend; en tegen dezen en genen schrijver met schroomvalligheid zelf het gebruik beschouwende, kunnen wij eene geheele reeks van mannen noemen, die de grondzuilen zijn geweest van ons vernieuwd bestaan, of die hebben uitgeblonken door kennis, door gaven en door regtschapenheid.

Indien nu met der daad de dagbladen eenen magtigen invloed uitoefenen; indien zij in sommige gevallen de algemeene opinie vertegenwoordigen, bij andere gelegenheden deze leiden, indien zij de groote spreekzaal zijn voor ieder, die kracht in zich gevoelt, hetzij door mededeeling van eene nuttige uitvinding, hetzij door grondige beoordeeling van een algemeen gewigtig onderwerp, hetzij door eenige berekening, inlichting, enz.; iets ten voordeele van het publiek te doen; indien de toetsing van openbare aangelegenheden in letter en geest onzer staatsregeling en wetten, in onze zeden, in het hart en den geest onzer eerste staatslieden ligt; indien, aan den van nature begiftigde of door studien gevorderde, man, de gelegenheid is gegeven, den rijkdom zijner gedachten ook anderen te doen genieten — zal hij door een ongepast vooroordeel zich daarvan laten afschrikken? Of is het niet edeler met moed en zelfverloochening eene dwaze vooringenomenheid te trotseren? Gedurende vele eeuwen, was de handelaar een, zoo niet veracht, toch zeer ondergeschikt lid der maatschappij; met trotschheid zag van zijn hoog op de rotsen gebouwd kasteel, de ridder, de adellijke, op te laag gewaande bezigheden van den vlijtigen koopman neder, tot dat de *Welsers* en *Fuggers* te Augsburg en de ondernemende kooplieden der Italiaansche steden dien stand tot eenig aanzien bragten. Aan een schaket van gewigtige gebeurtenissen echter was het voorbehouden, hun dien welverdienden hoogen rang in de maatschappij te geven, dien zij nu bekleeden. Kooplieden en industriëlen maken heden de kern der Staten uit. Nog voor weinige jaren, was de tooneel-kunstenaar als uitgesloten uit de maatschappij; tot over het graf volgde hem de algemeene verachting. Hoe achtbaar ook als mensch, hoe diep betreurd door al zijne betrekkingen — zijn sterfelijk overschot mogt niet in de algemeene rustplaats deelen, en werd in stilte in een verborgen hoek begraven. Sedert *Garricks* in Engeland door de grooten werd opgezocht, sedert *Talma* verrees sedert *Iffland*, *Eslair*, *Devrient* in Duitschland te voorschijn traden; sedert in ons midden *Snoeck*, *Watthier*, *Bingley* hunne talenten ontwikkelden is ook dit vooroordeel zoo niet geheel en al geweken, althans merkelijk afgenomen.

Zullen alleen de dagbladschrijvers, en ook deze voornamelijk, door de anders verlichte Nederlanders niet geëmancipeerd worden? Wij weten zeer wel, dat een vooroordeel, van welken aard ook, niet enkel door redeneringen, hoe gegrond, wordt weggecijferd; maar er bestaan middelen om tegen hetzelve te waken, waardoor het allengskens zal verzwakken, ja zelfs verdwijnen.

Allereerst wachte men zich voor misbruiken, voor uitspatting, in het uitoefenen, van een dierbaar regt. Men zij onafhankelijkdenkend — een eerste vereischte in een dagbladschrijver; men zij rondborstig, vrijmoedig — een ander vereischte, der eigenschappen van eene krachtige ziel; men zij niet eenzijdig — het kenmerk dat men het goede wil; men zij bescheiden, bezadigd — hetgeen dadelijk voor zijne zaak inneemt; men legge zich eindelijk toe op grondigheid, op beoefening van het gansche zenuw- en spierengestel van onzen Staat, op kieschheid van vorm.

Dat al verder eenige der vele uitmuntende en hooggeplaatste mannen des vaderlands zich verwaardigen met hunnen voluit geschreven naam of een aangenomen naamcijver, bijdragen tot de meest gelezen binnen- en buitenslands verbreide dagbladen te leveren, opdat aldus hun genie en de vruchten van hun nadenken en hunne studien tot een gemeen goed der natie worden, hetgeen op deze wijze alsdan in vele gevallen beter dan door de trage boekdrukpers kan geschieden. Toonen zij aldus, dat zij een, voor onzen tijd, hoogst-onpassend vooroordeel verachten, voor andere minder hooggeplaatsen een luisterrijk voorbeeld worden. Dat zij en ieder ander schrijver, die welvoeglijkheid op prijs stelt, tevens het vaste besluit nemen, om zich tegen geene personeele aanrandingen, van waar deze ook mogten komen, te verdedigen; maar deze niet anders dan met het verdiende stilzwijgen te beantwoorden, en de journalistiek in Nederland zal spoedig geëmancipeerd en op die hoogte, ja zelfs hooger dan die van Engeland en Frankrijk gebragt zijn; want hier zullen vastberadenheid en waarachtige vaderlandsliefde, niet partijgeest, eigen belang en overdrevene dwaze verbeelding den arbeid besturen en kenschetsen.

(*A. H.*)

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 18 *Junij.* Sedert den 15 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Brussel bestemd:

De Gesina, F. Camens, van Rostock, met raapzaad.

Voor Antwerpen bestemd:

Menai, J. S. Culler, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *Princess Victoria*, H. Woodrufft, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *Luna*, G S. de Vries, van Neuharlingerzeel, met haver; *de drie Gebroeders*, J. S. Nommels, van Hormerseel; *Dida*, H. H. Moser, van Wismar, beide met tarwe; *Envoy*, W. Earnshaw, van Londen; *Helena Eugenia*, J. Gheltigodz, van New-Port; *Eglantine*, W. Slater, van New-Castle; *the Vixer*, J. Black, van Duinkerken, alle vier met stukgoederen; *the Newton*, E. Wood, van New-Bedford, met spermaceti, van deze is de destinatie onbepaald; *Alberdina*, H. J. Schumacher, van Leer, met haver en tarwe; *Louisa*, T. Raben, van Catinir (in Napels), met schumac en zwavel; *the Ospreij*, T. H. Allen, van Calais naar Londen, dit is een plazierjagt met passagiers; *Henriette*, L. D'hondt, van Liverpool, met klipzout.

Van deze Stad is gezeild:

Fortuna, U. Lubbe, naar Antwerpen, met stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *Antwerpen*, J. Britton, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *Ernst August*, G. H. Kramer; *Harmonie*, M. H. Schiebe; *die gute Hoffnung*, J. B. Schreider; *Charlotte Frederika*, C. D. Schiebe, alle vier naar de Oostzee; *the Union*, S. Whitemore; *Franklin*, A. Baxter, beide naar Cadix; *von Helden*, J. C. Behnor, naar Archangel; *Anna*, J. F. Behrmina, op avontuur; *le Sans Repos*, C. Glander, naar Londen; *Nerus*, A. B. Hooper, naar St. Ubes; *Sophia Wilhelmina*, W. C. Tauper, naar Embden; *Swala*, E. B. Erlanden; *Eectra*, P. H. Collidge, beide naar New-Castle; *Cornelia*, J. Mulder; *Concordia*, L. B. Gowers, beide naar Embden; *Catharina*, H. Oostmann, op avontuur; *die Ceres*, J. D. Brooke, naar Pillau, alle zeventien met ballast; *the Arabian*, C. Gardner, naar Charlestouw, met jenever; *Surprise*, C. Pironit, naar Jersey; *de Maria*, N. N. Svarrer, naar Hamburg; *de Maria*, J. J. Petrowsky, naar St. Petersburg, alle drie met stukgoederen; *de Pytken*, J. A. Bunnemeyer, naar Londen, met beenzwart; *de vrouw Eije*, J. Hook, naar Hull, met beenderen.

— De walvischvanger *la Perséverance*, van Havre, is den 24 Januarij laatstleden bij de Falklands-eilanden in een hevigen storm op de rotsen geworpen en verbrijzeld. De stuurman en zeven matrozen zijn verongelukt, doch de kapitein *Traoert*, met zeven en twintig man behouden aan wal gekomen, zullende zij door een Amerikaansch schip naar Rio Janeiro gebragt worden, ten einde er gelegenheid af te wachten om naar Frankrijk terug te keeren.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.